

انارشیسم و سوسيالیسم

و.ا. لنین

تیز ها:

- ۱- انارشیسم در مسیر ۳۵ تا ۴۰ سال (باکونین و بین الملل، ۱۸۶۶ به بعد) از وجود خود (با درنظر گرفتن اشتمنر، باید گفت در مسیر سال های بسیار بیشتری)، هیچ چیز به جز شعار های مبتدل کلی علیه استثمار نگفته است.
این عبارات برای بیش از ۲ هزار سال رایج بوده است؛ آن چه مفقود بوده، عبارتست از (الف) درک علل استثمار؛ (ب) درک تکامل جامعه که به سوسيالیسم می انجامد؛ (ج) درک مبارزة طبقاتی به مثابه نیروئی خلاق به منظور تحقق سوسيالیسم.
- ۲- درک علل استثمار. مالکیت اجتماعی بر ابزار تولید. در انارشیسم، هیچ کدام.
انارشیسم، فردگرائی بورژوازی است به صورت وارونه. فردگرائی به عنوان پایه کل جهانبینی انارشیستی.
{دفاع از خُرد مالکیت و خُرد اقتصاد بر زمین. اقلیت (۱)، نفی قدرت وحدت بخش و سازماندهٔ اتوريته}.
- ۳- ناتوانی از درک تکامل جامعه- نقش تولید انبوه- تکامل سرمایه داری به سوسيالیسم.
(انارشیسم، محصول نامیمی است. روانشناسی یک روشنفکر مضطرب یا فرد آواره؛ و نه یک پرولتر).
- ۴- ناتوانی از درک مبارزة طبقاتی پرولتاریا.
نفی مضمون سیاست در جامعه بورژوازی.
ناتوانی از درک نقش سازمان و آموزش کارگران.
نوشداروئی از وسائل یک جانبه و نامرتب.
- ۵- انارشیسم، در دورهٔ تفوق و سلطهٔ خود در کشور های رومیائی، چه سهمی را در تاریخ معاصر اروپا اداء کرده است؟
- هیچ گونه دکترین، تعلیم انقلابی یا تئوری.
- پاره پاره کردن جنبش طبقه کارگر
- شکست مفتضحانه کامل در آزمون های جنبش انقلابی (پرودونیسم، ۱۸۷۱؛ باکونینیسم، ۱۸۷۳).
- تبعیت طبقه کارگر از سیاست بورژوازی، در پشت ماسکِ نفی سیاست.

نگارش: ۱۹۰۱

انتشار: این مطلب نخستین بار در سال ۱۹۳۶ در مجله انقلاب پرولتری، شماره ۷ منتشر گردید.

منبع: مجموعه آثار لنین، انتشارات Foreign languages ۱۹۶۱، مسکو، جلد ۵، صفحات ۳۳۰-۳۲۷.

ترجمه از متن انگلیسی: بیژن شایسته.

پانوشت:

(۱) اقلیت، Keine Majorität، یعنی عدم پذیرش اطاعت اقلیت از اکثریت در نزد انارشیست ها- ویراست لنین.